

РЕШЕНИЕ

№ 7212

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Елеонора Попова

Атанас Николов

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9315** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на сдружение „Български футболен съюз“ срещу решение № 20153558/08.07.2021г. по НАХД № 5704/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 121 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 561575-Ф-579273/12.03.2021г., издадено от директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП) - С.. С НП на сдружението е наложена имуществена санкция в размер на 283608,45 лв. на основание чл. 180, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 ЗДДС вр. чл. 86 ал. 2 ЗДДС. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прокурорът намира, че същата не следва да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е

процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя като краен резултат.

Установява се от приетите по делото писмени доказателства, че въз основа на Заповед за възлагане на ревизия № Р-22222519008395-020-001/19.12.2019 година екип на ТД на НАП предприел ревизия на Сдружение "Български футболен съюз". В хода на проверката било установено, че през данъчен период септември 2018 г. сдружението било получател на стоки по четири фактури – съответно от 25, 26, 27 и 28 септември 2018г. от доставчик, установен в Испания. Предмет на доставката били различни спортни артикули. Било установено, че сдружението не е начислило ДДС по реда на чл. 86, ал. 1, т. 1-3 ЗДДС за вътреобщностните придобивания (В.) за посочения период. Не били издадени за целта протоколи по чл. 117 ЗДДС не по-късно съответно от 10, 11, 12 и 13 октомври 2018 година.

Събраните в хода на следствието доказателства установяват формално извършване на административно нарушение от страна на сдружението, тъй като последното и в четирите случая не е изпълнило задължението си да издаде протокол по чл. 117 от ЗДДС в законоустановения за това 15-дневен срок от датата, на която данъкът е изискуем, в който да начисли ДДС, да отрази издадения протокол в дневника за продажби за съответния месец и да включи размера на данъка при определяне резултата по справка-декларация за ДДС за съответния месец, което формално нарушава чл. 86, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС.

Наред с това обаче следва да бъде отчетено и настъпилото след издаване на НП релевантно обстоятелство, а именно, постановеното решение № 664/23.04.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП (ОДОП), представено по делото. С решението бил изменен Ревизионен акт № Р-22222519008395-091-001/02.02.2021 г., с който е приключила ревизията, възложена с горепосочената заповед. С решението е прието, че за начисления ДДС по доставките от „Джома спорт С. А.“ Испания, следвало да се признае правото на приспадане на данъчен кредит за съответните периоди. При това положение, резултатът за отделните периоди ще съответства на декларирания и няма да е налице задължение за довносяне на ДДС.

Според чл.180, ал.1 от ЗДДС, регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лева. Към момента на издаване на процесното НП е приложена посочената санкционна норма, тъй административнонаказващият орган приел, че сдружението нямало право на приспадане на данъчен кредит по съответните доставки. Впоследствие с цитираното по-горе решение № 664/23.04.2021 г. на директора на ОДОП съставеният

ревизионен акт бил изменен, като е било прието, че за начисления ДДС по доставките от установеното в Испания дружество следвало да се признае правото на приспадане на данъчен кредит за съответните периоди. Така, след издаване на процесното НП, но преди влизането му в сила, са настъпили нови обстоятелства и са налични нови доказателства, въз основа на които се признава правото на сдружението за приспадане на данъчен кредит и не е налице задължение за довносяне на ДДС. След като е доказано от обективна страна нарушение, макар да се признава правото за приспадане на данъчен кредит и да не е налице задължение за довносяне на ДДС, то приложимата санкционна разпоредба в случая е тази по чл.180а, ал.1 от ЗДДС. Съгласно нея, регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма и за начисления данък лицето има право на пълен данъчен кредит, се наказва с глоба с имуществена санкция - за юридическите лица, в размер 5 на сто от неначисления данък. В случая данъкът е изискуем от сдружението и за начисления данък същото има право на пълен данъчен кредит.

Съгласно Тълкувателно решение (ТР) № 8/16.09.2021 г. по т. д. № 1/2020 г. на Върховния административен съд, ОСС, I и II колегия, в производството по реда на раздел пети, глава трета на ЗАНН районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. настоящия случай следва да се приеме, че не е приложимо така приетото разрешение, тъй като не се касае за преквалифициране на изпълнителното деяние, описано в НП, а за съобразяване на настъпили след издаването му релевантни обстоятелства. Обстоятелството, че законът предвижда по-леко наказание в случаите, когато регистрираното лице разполага с право на пълен данъчен кредит за начисления данък, не означава, че той въвежда резултата като елемент на фактическия състав на нарушението, а само, че при определяне на наказанието законодателят е взел предвид степента на обществена опасност на нарушението. Предвид това с определяне на по-лека санкция не се извършва преквалифициране на нарушението, а налагане на по-благоприятно за дееца наказание. Доколкото случаят не попада в приложното поле на цитираното по-горе ТР, следва да се приеме, че административният съд като касационна инстанция разполага с правомощието да отмени на основание чл.221, ал.2 АПК обжалваното решение на СРС, да реши делото по същество на основание чл.222, ал.1 АПК, като измени НП на основание чл.63, ал.1 ЗАНН в настоящата му редакция.

С оглед изхода на спора следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Предвид чл.2, ал.2 от Закона за Националната агенция за приходите, на последната следва да бъдат заплатено посоченото възнаграждение.

Неоснователно се явява искането за възстановяване на разноските по делото от страна на касатора. Съгласно чл.63, ал.3 от ЗАНН (в настоящата редакция), в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Разноските на жалбоподателя подлежат на възстановяване съобразно поред чл.143, ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт. В случая не е налице непълнота, предполагаща субсидиарното прилагане на Гражданския процесуален кодекс на

основание смисъла на чл.144 от АПК. Съответно, административнонаказващият орган дължи да възстанови разносните само когато обжалваното НП е отменено. В тази връзка следва да бъде отчетено и, че производството пред районния съд се развива по реда на НПК. Последният предвижда в чл.189, ал.3, че когато подсъдимият бъде признат за виновен, съдът го осъжда да заплати разносните по делото. Ирелевантно е обстоятелството, дали впоследствие наложеното му наказание е било изменено. По изложените съображения, доколкото процесното НП не се отменя, разносните на санкционираното лице не подлежат на възстановяване.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 20153558/08.07.2021г. по НАХД № 5704/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 561575-F-579273/12.03.2021г., издадено от директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., като НАМАЛЯВА размера на наложената имуществена санкция от 283608,45 лв. (двеста осемдесет и три хиляди шестстотин и осем лева и четиридесет и пет стотинки) на 14180,42 лв. (четиринадесет хиляди сто и осемдесет лева и четиридесет и две стотинки), на основание чл. 180а, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, за нарушение на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. чл. 86, ал. 2 от същия закон.

ОСЪЖДА Сдружение "Български футболен съюз", с ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата 80 (осемдесет) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.